

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci **navrhovatele JUDr. J. W., Csc.**, bytem P., M. 81, *zastoupeného Mgr. Ing. Pavlem Cinkem, advokátem, se sídlem Plzeň, sady 5. května 36*, proti odpůrkyni **obci Losiná**, se sídlem Losiná 11 *zastoupené JUDr. Karlem Havlem, advokátem, se sídlem Plzeň, Martinská 8*, za účasti **osob zúčastněných na řízení 1) P. B.**, fyzické osoby podnikající pod obchodní firmou Petr Březina – APB Plzeň, IČ 166 69 711, se sídlem Losiná 303, **2) J. C.**, bytem L. 79, *zastoupené Mgr. Ing. Jaroslavem Cvachovcem, advokátem, se sídlem Praha 4, Bartáková 26/1117*, **3) P. P.**, bytem L. 351, **4) M. M.**, bytem L. 352, **5) K. L.**, bytem L. 434, **6) K. O.**, bytem L. 431, **7) R. K.**, bytem L. 437, *zastoupených Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem, se sídlem Praha 2, Vinohradská 32*, **v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu obce Losiná, který nabyl účinnosti dne 22.10.2014,**

t a k t o :

- I. **Návrh se z a m í t á .**
- II. **Navrhovatel je povinen zaplatit odpůrci náklady řízení ve výši 8.228 Kč, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce odpůrce JUDr. Karla Havla, advokáta.**
- III. **Žádná z osob zúčastněných na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Navrhovatel se jako vlastník pozemku v návrhu specifikovaném návrhem domáhal zrušení opatření obecné povahy Územního plánu obce Losiná a přiznání mu práva na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

A.

2. Zrušení Územního plánu obce Losiná bylo navrhováno s ohledem na skutečnosti v návrhu uvedené, zejména diskriminačnímu charakteru Územního plánu obce Losiná ve vztahu k navrhovateli, nezákonnému procesu vydání územního plánu, nedostatečnému zdůvodnění územního plánu a popření podstaty samotného územního plánování.

3. V návrhu navrhovatel uvedl, že pořizovatelem Územního plánu obce Losiná je Magistrát města Plzně, technický úřad, odbor stavebně správní, oddělení územního plánování (*dále jen „pořizovatel“*). Na základě usnesení zastupitelstva obce Losiná o pořízení Územního plánu Losiná byl zpracován návrh zadání územního plánu, který byl dokončen v červenci 2012. Pořizovatel jako úřad územního plánování příslušný podle § 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „stavební zákon“*) na základě žádosti obce Losiná pořídil Územní plán obce Losiná. Pořizovatel zaslal opatřením ze dne 24.8.2012 pod čj. MMP/190632/12 obci Losiná, dotčeným orgánům, krajskému úřadu a sousedním obcím návrh zadání Územního plánu Losiná. Do 30 dnů od obdržení návrhu zadání územního plánu mohly dotčené orgány, krajský úřad a sousední obce uplatnit u pořizovatele své požadavky. Dotčené orgány mohly klást požadavky na obsah územního plánu vyplývající ze zvláštních právních předpisů, případně požadavky na vyhodnocení vlivů Územního plánu Losiná na životní prostředí, včetně jeho obsahu a rozsahu podle zvláštního právního předpisu. Pořizovatel opatřením ze dne 24.8.2012, čj. MMP/190632/12 zajistil dle § 47 stavebního zákona zveřejnění návrhu zadání Územního plánu Losiná a jeho vystavení k veřejnému nahlédnutí od 29.8.2012 do 16.10.2012 na úřední desce Magistrátu města Plzně a Obecního úřadu Losiná a na Internetových stránkách statutárního města Plzně a obce Losiná. V uvedené lhůtě mohl každý uplatnit své připomínky. Na základě požadavků dotčených orgánů na obsah Územního plánu Losiná bylo zadání územního plánu upraveno. Zastupitelstvo obce Losiná schválilo zadání územního plánu Losiná dne 11.12.2012.

4. Pořizovatel oznámil opatřením ze dne 17.7.2013, čj. MMP/151664/13 a čj. MMP/151704/13 obci Losiná, dotčeným orgánům, krajskému úřadu a sousedním obcím jednotlivě a veřejnosti veřejnou vyhláškou konání společného jednání. Vzhledem k tomu, že obec v průběhu společného jednání vznesla požadavky na rozšíření zastavitelných ploch, bylo uvedené společné jednání anulováno a bylo vypsáno nové společné jednání. Pořizovatel oznámil opatřením ze dne 16.10.2013, čj. MMP/21S076/13 a čj. MMP/215171/13 obci Losiná, dotčeným orgánům, krajskému úřadu a sousedním obcím jednotlivě a veřejnosti veřejnou vyhláškou nové konání společného jednání, které proběhlo dne 8.11.2013. Dotčené orgány a sousední obce mohly uplatnit svá stanoviska v zákonné lhůtě do 30 dnů od konání

společného projednání. Obsahy stanovisek dotčených orgánů, které uplatnily v řádném termínu svá stanoviska, neobsahovaly rozpory. Písemné připomínky mohla uplatnit veřejnost nejpozději do 30 dnů od doručení veřejné vyhlášky. Na základě stanovisek dotčených orgánů byl návrh Územního plánu Losiná upraven. Pořizovatel předal dne 24.4.2014 pod čj. MMP/091643/14 dle § 50 odst. 2 stavebního zákona Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odboru regionálního rozvoje (*dále jen krajský úřad*) k posouzení dle § 50 odst. 1 a 8 stavebního zákona návrh Územního plánu Losiná a stanoviska dotčených orgánů uplatněná v rámci společného řízení. Krajský úřad dne 23.5.2014 pod zn. RR/2221/14 vydal stanovisko k návrhu Územního plánu Losiná, se závěrem, že nebyly shledány nedostatky podle § 50 odst. 7 stavebního zákona, které by bránily zahájení řízení o pořizovaném územním plánu.

5. Následně bylo zahájeno řízení o Územním plánu Losiná. Pořizovatel dne 23.6.2014 pod čj. MMP/136916/14 oznámil dle § 52 stavebního zákona termín veřejného projednání veřejnou vyhláškou a jednotlivě pod čj. MMP/136644/14 dotčeným orgánům, obci Losiná, sousedním obcím a krajskému úřadu. Po dobu 30 dnů ode dne doručení veřejnou vyhláškou byl návrh Územního plánu Losiná vystaven k veřejnému nahlédnutí u pořizovatele a v kanceláři obecního úřadu Losiná a elektronicky na stránkách Magistrátu města Plzně a Obecního úřadu Losiná. Veřejné projednání proběhlo dne 29.7.2014. Námitky mohly být dle § 52 odst. 2 stavebního zákona uplatněny pouze vlastníky pozemků a staveb dotčených řešením, oprávněným investorem a zástupcem veřejnosti, a to nejpozději do sedmi dnů od veřejného projednání. Do téže doby mohly být dle § 52 odst. 3 stavebního zákona uplatněny připomínky veřejnosti. Dotčené orgány a krajský úřad jako nadřízený orgán mohly uplatnit do sedmi dnů od veřejného projednání svá stanoviska k částem řešení, které byly od společného jednání změněny (§ 50 stavebního zákona). Pořizovatel spolu s určeným zastupitelem obce zpracoval na základě § 53 stavebního zákona návrh rozhodnutí o námitkách podaných k návrhu Územního plánu Losiná, které dne 28.8.2014 pod čj. MMP/186689/14 zaslal dotčeným orgánům a krajskému úřadu k uplatnění stanovisek. Stanoviska bylo možno uplatnit do 30-ti dnů od obdržení rozhodnutí o námitkách podaných k návrhu Územního plánu Losiná. Dotčené orgány a krajský úřad souhlasily s návrhem rozhodnutí o námitkách podaných k návrhu Územního plánu Losiná. Následně pořizovatel zpracoval na základě § 53 stavebního zákona ve spolupráci s určeným zastupitelem obce Losiná návrh rozhodnutí o námitkách podaných k návrhu Územního plánu Losiná.

B.

6. K návrhu územního plánu podal navrhovatel námitku č. XXIX ve znění: *„Věc: Zpracování požadavku do územního plánu – námitka. Vážený pane starosto, tímto podávám námitku proti zpracovanému návrhu územního plánu obce Losiná a chtěl bych Vás informovat, že můj požadavek na výstavbu rodinného domu na pozemku č.p. 603/2 v k.ú. Losiná stále trvá. Svoji námitku odůvodňuji následovně: 1. Již předchozí i současné zastupitelstvo obce Losiná mě písemně informovalo, že moji žádost schválilo a zařazuje ji do projednávání návrhu územního plánu. 2. Na hranici mého pozemku 603/2 vedou potřebné inženýrské sítě a není nutné budovat nové trasy, ale jen krátké přípojky. 3. Na sousedním pozemku cca 4 m od hranice mého pozemku stojí poměrně velký objekt, který svým umístěním a rozlohou již úplně nezapadá do okolní krajiny. 4. Výstavba zamýšleného rodinného domu nebude mít dopad na stávající krajinnou zeleň, jelikož stavbu umístím do současného*

třešňového sadu. Stavba rodinného domu bude mít zastavěnou plochu do 150 m², přízemí a podkroví, čímž budou splněny podmínky kladené v návrhu územního plánu. 5. Dům bude postaven ve vzdálenosti 40 m od okraje lesa, čímž bude dodržena podmínka 30 m nezastavitelného pásma (okraj lesa cca 5 m je ještě mým vlastnictvím). 6. Pokud došlo ke schválení do územního plánu spodní části pozemku 603/1, pak postrádám logiku, proč nebyla schválena i horní část pozemkového pásu 603/2.50 V přiložené situaci je znázorněno předpokládané umístění rodinného domu. Předem děkuji za podporu zpracování mého požadavku do nového územního plánu.“

7. Námitku týkající se požadavku umožnění výstavby rodinného domu na pozemku č.p. 603/2 v k.ú. Losiná zastupitelstvo obce zamítlo s odůvodněním, že návrh pořizovatele nevyhovět návrhovateli výše uvedené námitky se opírá o nesouhlasné stanovisko Magistrátu města Plzně, odboru životního prostředí, zaslané k „*Návrhu rozhodnutí o námitkách podaných k návrhu ÚP Losiná*“. Uvedený návrh zaslal pořizovatel dne 28.8.2014 podle § 53 stavebního zákona dotčeným orgánům k připomínkování a dne 26.9.2014 obdržel nesouhlasné stanovisko Magistrátu města Plzně, odboru životního prostředí, které bylo odůvodněno: „*Nesouhlasíme s návrhem rozhodnutí o námitkách v bodě XXIX (námitka podaná JUDr. J. W., CSc. týkající se pozemku p. č. 603/2 v k. ú. Losiná). V tomto bodě trváme na předchozích nesouhlasných vyjádřeních. Uvažovaný pozemek nesouvisí s plochou stejného funkčního využití (bydlení smíšené obytné). Nachází se v krajinném zázemí obce, do kterého je vložena plocha rekreace (sportovní areál, který plní funkci rekreační a relaxační). Návrh izolované plochy pro bydlení je tedy nelogický. Principiálně je nevhodné navrhovat samostatné plochy takto malé velikosti. Charakter lokality naplňuje funkci ochrany krajiny (ochranná zeleň, ukončená hranice zástavby v krajině, přirozený biotop charakteristický pro starší porost sadů, mikroklima, krajinná funkce, přirozená clona sportovního areálu). Rozvojové plochy pro bydlení jsou v Územním plánu obce Losiná dostatečné.“*

C.

8. Ustanovení § 101a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „s.ř.s.“ nebo „soudní řád správní“*) přiznává právo podat návrh na zrušení opatření obecné povahy tomu, „*kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.*“ Zákonná úprava je tedy založena na podmínce tvrzení porušení práv návrhovatele, přičemž k tomuto tvrzenému porušení muselo dojít přímo opatřením obecné povahy. Jak k tomu již Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení ze dne 30.11.2006, sp.zn. 2 Ao 2/2006 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu zde citované jsou dostupné na www.nssoud.cz) : „*Pojmovým znakem opatření obecné povahy je to, že se jedná o správní akt s konkrétně určeným předmětem (vztahuje se k určité konkrétní situaci) a s obecně vymezeným okruhem adresátů. Jakkoliv však je tento okruh adresátů obecný, je třeba trvat na zákonném požadavku dotčení na právech napadeným opatřením obecné povahy. V tomto směru stojí za pozornost zdůraznit, že koncepce citovaného ustanovení § 101a s.ř.s. je založena na tvrzení existence zásahu do právní sféry dotčeného subjektu vydaným opatřením obecné povahy.“*

9. Navrhovatel je vlastníkem pozemku parcelní číslo 603/2 v katastrálním území Losiná, v obci Losiná, zapsaného na listu vlastnictví č. 704, druh pozemku zahrada (*dále jen*

„*pozemek*“). Navrhovatel žádal příslušný správní orgán obce o změnu územního plánu obce za účelem výstavby rodinného domu na předmětném pozemku, když mu bylo odpovězeno nejprve dne 19.12.2008 tak, že byla jeho žádost č. 1200/2008 projednána dne 10.12.2008 zastupitelstvem obce a že bude zařazena do návrhu nového územního plánu obce Losiná. V mezidobí ke změně územního plánu nedošlo a následně byl kontaktován navrhovatel starostou obce dne 2.3.2011, že obec Losiná hodlá pořizovat nový územní plán a že se jeho žádost o změnu územního plánu přijímá. K dopisu ze dne 2.3.2011 se navrhovatel vyjádřil tak, že dle výzvy sdělil svoje kontaktní údaje a uvedl, že již byl stran obce kontaktován dne 10.12.2008 a že měl jeho žádost o změnu územního plánu obce za kladně vyřízenou. Dne 5.3.2012 byl navrhovatel opětovně kontaktován, že zastupitelstvo obce Losiná rozhodlo dle § 46 odst. 3 stavebního zákona o návrzích změn územního plánu obce Losiná tak, že žádost navrhovatele o změně využití pozemku č. 603/2 do rozvojových ploch pro individuální bytovou zástavbu byla zařazena do zpracování územní plánu. Ve zpracovaném návrhu územního plánu však změna využití předmětného pozemku nebyla zakomponována vzhledem k výše citovanému negativnímu stanovisku Magistrátu města Plzně, odboru životního prostředí. Pořizovatel následně dne 28.8.2014 zpracoval návrh rozhodnutí o námitkách podaných k návrhu územního plánu obce Losiná, ve kterém navrhl výše uvedené námitce navrhovatele č. XXIX vyhovět. Návrh odůvodnil: *„Uvažovaný pozemek č. 603/2 nesouvisí sice přímo s plochou stejného funkčního využití (bydlení smíšené obytné), avšak těsně souvisí se zastavěným územím (plocha rekreace) a to v místě kde již stojí objemná budova klubovny sportovního klubu. Z urbanistického hlediska tedy objekt rodinného domu (přízemí s obytným podkrovím) ve své hmotě přímo navazuje na objemnější hmotu klubovny. Svoji drobnější hmotou a tvarováním bude vytvářet hmotový přechod mezi objemnější budovou klubovny a volnou krajinou. Rodinný dům by bylo možno umístit ve vzdálenosti 30 m od hranice lesního pozemku. K předmětnému pozemku vede stávající účelová komunikace a k okraji pozemku vedou též inženýrské sítě. Při pohledu z volné krajiny nebude výrazněji ovlivněn krajinný ráz, jelikož objekt bude obklopen stávajícími ovocnými stromy.“*

10. Dne 28.8.2014 zaslal pořizovatel dle § 53 stavebního zákona dotčeným orgánům k připomínkování *„Návrh rozhodnutí o námitkách podaných k návrhu Územního plánu Losiná“*. Dne 26.9.2014 pořizovatel obdržel nesouhlasné stanovisko Magistrátu města Plzně, odboru životního, s odůvodněním: *„Nesouhlasíme s návrhem rozhodnutí o námitkách v bodě XXIX (námitka podaná JUDr. J. W., CSc, týkající se pozemku p. č. 603/2 v k. ú. Losiná). V tomto bodě trváme na předchozích nesouhlasných vyjádřeních. Uvažovaný pozemek nesouvisí s plochou stejného funkčního využití (bydlení smíšené obytné). Nachází se v krajinném zázemí obce, do kterého je vložena plocha rekreace (sportovní areál, který plní funkci rekreační a relaxační). Návrh izolované plochy pro bydlení je tedy nelogický, Principiálně je nevhodné navrhovat samostatné plochy takto malé velikosti. Charakter lokality naplňuje funkci ochrany krajiny (ochranná zeleň, ukončená hranice zástavby v krajině, přirozený biotop charakteristický pro starší porost sadů, mikroklima, krajinná funkce, přirozená clona sportovního areálu). Rozvojové plochy pro bydlení jsou v Územním plánu obce Losiná dostatečné.“* Vzhledem k uvedenému nesouhlasnému stanovisku Magistrátu města Plzně, odboru životního prostředí, nebyla změna navrhovatele na změnu územního plánu povolena a zakomponována do Územního plánu obce Losiná.

D.

11. Navrhoval uvedl, že v souladu s § 101a odst. 1 s.ř.s. využívá svého zákonného práva podat návrh na zrušení opatření obecné povahy, když tvrdí, že byl na svých právech napadeným opatřením obecné povahy zkrácen a že jím navrhované změně územního plánu mělo být vyhověno a změna měla být do územního plánu zakomponována, když k této změně jsou splněny veškeré zákonné podmínky. Navrhovatel nesouhlasil se stanoviskem Magistrátem města Plzně, odborem životního prostředí. Uvedl, že pozemek č. 603/2 nesouvisí sice přímo s plochou stejného funkčního využití (bydlení smíšené obytné), avšak těsně souvisí se zastavěným územím (plocha rekreace) a to v místě kde již stojí objemná budova klubovny sportovního klubu. Objekt rodinného domu přímo navazuje na objemnější hmotu klubovny. Rodinný dům by bylo možno umístit ve vzdálenosti 30 m od hranice lesního pozemku. K předmětnému pozemku vede stávající účelová komunikace a k okraji pozemku vedou též inženýrské sítě. Při pohledu z volné krajiny nebude výrazněji ovlivněn krajinný ráz, jelikož objekt bude obklopen stávajícími ovocnými stromy. Dle navrhovatele je: *„Podmínkou zákonnosti územního plánu, kterou soud vždy zkoumá v řízení podle § 101a a násl. soudního řádu správního, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývající mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle.“* Navrhovatel měl v daném případě za to, že je napadený územní plán nezákonný vzhledem k diskriminačnímu způsobu při schvalování procesu jeho vydání a byl přijat v rozporu se zákonem.

12. K uvedenému tvrzení navrhovatel citoval ustanovení § 173 odst. 1 správního řádu, podle něhož musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Toto odůvodnění musí podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16.12.2008, čj. 1 Ao 3/2008-136, mít podstatné náležitosti kladené na odůvodnění jakéhokoli správního rozhodnutí, zejména srozumitelné vyličení důvodů rozhodnutí, podkladů, z nichž správní orgán při vydávání opatření obecné povahy vycházel a právních úvah, kterými se řídil při hodnocení podkladů a výkladu právních předpisů. Dle navrhovatele napadené rozhodnutí tyto náležitosti odůvodnění postrádá, a tím je opatření obecné povahy zatíženo procesní vadou a je zároveň z tohoto důvodu nepřezkoumatelné. Náležitosti odůvodnění opatření obecné povahy je dále dle § 172 odst. 4 správního řádu vypořádání se s uplatněnými připomínkami a podle § 172 odst. 5 správního řádu odůvodnění rozhodnutí o uplatněných námitkách, které musí rovněž vyhovovat požadavkům na přezkoumatelnost správního aktu uvedeným v § 68 odst. 3 správního řádu (srov. rozsudek NSS ze dne 7.1.2009, čj. 2 Ao 2/2008-62). Ke zvláštním náležitostem odůvodnění zásad územního rozvoje odkázal navrhovatel na § 40 odst. 2 stavebního zákona. K odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí námítky navrhovatele navrhovatel uvedl, že se pořizovatel nesprávně vypořádal se vznesenou námitkou, když v rozhodnutí o námitkách, které je dle § 172 odst. 5 správního řádu součástí odůvodnění samotného opatření obecné povahy, musí splňovat náležitosti kladené na odůvodnění rozhodnutí dle § 68 odst. 3 správního řádu, když dále dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nelze za správné vypořádání námitek považovat pouhý odkaz na stanovisko dotčeného orgánu, jak je to v tomto případě. Uvedeným nezákonným postupem odpůrce při vydání územního plánu se cítil navrhovatel zásadně poškozen na svých právech a odůvodňoval tak jeho aktivní legitimaci k podání tohoto návrhu.

13. Dále navrhovatel uvedl, že je v článku C napadeného územního plánu stanovena urbanistická koncepce včetně vymezení zastavitelných ploch, ploch přestavby a systému sídelní zeleně. V článku č. 1) územního plánu je stanoveno, že pro plochy v zastavěném území platí, že lze provádět změny zástavby a umístování další zástavby v souladu s charakteristikou ploch s rozdílným způsobem využití a v souladu s dalšími ustanoveními Územního plánu Losiná. V článku č. 2) Vymezení ploch přestavby je stanoveno, že Územním plánem Losiná nejsou vymezeny plochy přestavby (plochy v zastavěném území, pro které je navržena změna využití nebo jejich prostorového uspořádání, včetně podmínek umístování staveb a jejich změn). V Článku č. 3) Vymezení zastavitelných ploch je stanoveno, že Územním plánem Losiná jsou vymezeny tyto zastavitelné plochy (plochy určené k zastavění). Z výkresu základního členění území vyplývá, že předmětný pozemek, ke kterému žádal navrhovatel změnu územního plánu, nebyl vymezen jako zastavitelná plocha, ačkoli zcela splňuje zákonné podmínky pro danou změnu, když tato navrhovaná změna by dále byla zcela v souladu s koncepcí územního plánu zastavěných ploch na území obce Losiná. Dle navrhovatele je územní plán na základě uvedených skutečností nezákonný a diskriminační vůči navrhovateli, když předmětný pozemek splňuje veškeré podmínky pro změnu územního plánu na plochu smíšenou obytnou s tím, že má analogické umístění a vlastnosti jako pozemky, které byly v územním plánu stanoveny v označení plochy Z01- Z25 jako plochy smíšené obytné. K okraji pozemku vedou inženýrské sítě, rodinný dům by byl postaven ve vzdálenosti minimálně 30 metrů od kraje lesního pozemku, k pozemku vede účelová komunikace a na pozemku č. 558/3, který je situován v nepatrné vzdálenosti od pozemku navrhovatele, je umístěna stavba klubovny sportovního klubu, která je násobně větší než plánový rodinný dům navrhovatele. Rodinný dům navrhovatele byl plánován jako přízemní s obytným podkrovím a byl by postaven v ovocném sadu. Vzhledem k množství stromů, které by stavbu zakrývaly, by žádným způsobem nenarušovala krajinný ráz území. Argumentace Magistrátu města Plzně, odboru životního prostředí, spočívající v tom, že navrhovaná změna územního plánu pro takto „malé“ a izolované prostředí je dle názoru navrhovatele lichá, když obdobně je na území obce Losiná umístěno několik „stavebních“ pozemků. Dané odůvodnění shledával navrhovatel jako diskriminační, založené na zákonem neopodstatněné libovůli doporučujícího orgánu.

14. V odůvodnění územního plánu v článku g) Vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch je stanoveno, že *„přestože v posledních letech probíhá intenzivní výstavba v plochách pro bydlení, je poptávka po dalších možnostech takovéto zástavby vzhledem k výhodné poloze obce od Plzně velmi silná a vyžaduje vymezení dalších vhodných ploch pro tuto funkci v obci. Drobnější návrhové plochy smíšené obytné ve své podstatě pouze dotvarovávají okraje stávajícího zastavěného území obce. Většina návrhových ploch byla jako návrhová plocha či plocha územní rezervy vymezena již v předešlém platném územním plánu. Umístování staveb a zařízení občanské vybavenosti se předpokládá v plochách zastavěných i zastavitelných dle podmínek ploch s rozdílným způsobem využití a to zejména v plochách smíšených obytných.“* Zamítnutí žádosti navrhovatele na změnu způsobu využití jeho pozemku je zcela v rozporu s uvedeným odůvodněním. I z tohoto důvodu považoval navrhovatel napadené rozhodnutí za diskriminační a nezákonné.

III. Vyjádření odpůrce k návrhu

A.

15. Odpůrce navrhoval zamítnutí návrhu. Uvedl, že není dán žádný z navrhovatelem tvrzených důvodů nezákonnosti napadeného opatření obecné povahy, které je správním aktem v souladu s příslušnými právními předpisy, včetně předpisů prováděcích.

16. Z podaného návrhu je dle odpůrce zřejmé, že jediným a v návrhu jednoznačně projeveným důvodem je tvrzené zkrácení navrhovatele na jeho vlastnických právech tím, že jeho pozemek parc.č. 603/2 v k.ú. Losiná byl napadeným opatřením obecné povahy vymezen v nezastavěném území (tj. mimo zastavěné území i zastavitelné plochy) a ve stabilizované ploše s funkčním využitím - plocha zemědělská, ačkoliv navrhovatel v průběhu pořizování územního plánu požadoval jeho vymezení v zastavitelné ploše smíšené obytné. Ostatní důvody, pak směřují „pouze“ k podpoření primárního důvodu a cíle podání návrhu, když vytýkají nedostatky v odůvodnění opatření obecné povahy, zejména v části odůvodnění rozhodnutí o námitce podané navrhovatelem.

B.

17. Předně se odpůrce ohradil proti návrhu, resp. žalobnímu petitu navrhovatele, ve kterém požaduje zrušení celého napadeného opatření obecné povahy pro jím tvrzené důvody, ačkoliv svůj návrh mohl a měl omezit pouze na tu část, která se jeho veřejných subjektivních práv přímo dotýká. Dle odpůrce je tak návrh v rozporu se základní zásadou správního soudnictví uvedenou v § 2 soudního řádu správního. Zásah do veřejných subjektivních práv je navrhovatel povinen konkrétně vymezit a zdůvodnit, proč takový zásah považuje za nezákonný. Jedná se o návrhové řízení, což plyne i z § 101d odst. 1 s.ř.s. Odpůrce proto namítal absenci (aktivní věcné) legitimace na straně navrhovatele k podání návrhu na zrušení celého opatření obecné povahy, když navrhovateli nesvědčí zákonem stanovené oprávnění (či snad pravomoc) hájit podáním svého návrhu veřejný zájem, či vystupovat v řízení jako zástupce adresátů tohoto správního aktu, kteří jsou jím právně regulováni. Navrhovatel nemůže dle odpůrce návrhem napadat rozsah úpravy práv a povinností jiných adresátů předmětného opatření obecné povahy, když se ho tato právní regulace přímo nedotýká, tedy nezasahuje nikterak do jeho právní sféry a do jeho zájmů. V obdobných právních věcech Krajský soud v Plzni v řízení vedených pod sp.zn. 59 A 1/2012 a sp.zn. 59 A 4/2012 zcela správně dovodil a v odůvodnění rozhodnutí uvedl: „*Navrhovatel je v návrhu na zrušení opatření obecné povahy povinen tvrdit, že byl na svých právech opatřením obecné povahy zkrácen, nemůže se stavět do role jakéhosi supervizora oprávněného vytýkat správnímu orgánu kde co. Naznačený Opačný přístup by podle názoru zdejšího soudu byl v rozporu se samotnou podstatou správního soudnictví. V případě, že tu není ani náznak reflexe tvrzené nezákonnosti či vady řízení do právní sféry navrhovatele, nemá správní soud nezbytný fundament, aby se mohl navrhovaným bodem (nebo jeho částí – poznámka navrhovatel taktéž navrhoval zrušení celého napadeného opatření obecné povahy) zabývat a shledat jej opodstatněným či neopodstatněným.*“ Obdobný názor prolíná i odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25.11.2009, čj. 3 Ao 1/2007-210.

18. Dále odpůrce uvedl, že by v souvislosti s odpovědí na otázku, zda je vůbec možné uvažovat o zrušení napadeného opatření obecné povahy jako celku, mělo ze strany soudu dojít ke kritickému poměřování hodnot chráněných právními normami upravujícími základní lidská práva, tedy nejen úpravou v Listině základních práv a svobod, ale také úpravou v mezinárodních smlouvách o lidských právech ratifikovaných Českou republikou, a to z pohledu střetu individuálního soukromého zájmu navrhovatele na ochranu před (údajným) „zasahováním“ do jeho vlastnického práva k pozemku oproti veřejnému zájmu na všestranném rozvoji území obce, na potřebě a bezpečnosti obyvatel, na zájmu obce projevovat své ústavně garantované právo na samosprávu svého území, jež se projevuje ve způsobu přijímání tohoto správního aktu a v jeho obsahu. V té souvislosti odpůrce citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24.10.2007, čj. 2 Ao 2/2007-73: „*Nejvyšší správní soud se při hodnocení zákonnosti změny územního plánu řídí zásadami proporcionality a zdrženlivosti a podle okolností konkrétní věci může zrušit i jen její část, pokud charakter napadeného aktu takovéto rozdělení umožňuje.*“ A dále z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7.6.2006, čj. 3 As 7/2005-77: „*Ve správním soudnictví není připuštěna tzv. actio popularis, tedy žaloba k ochraně veřejných práv jiného subjektu odlišného od žalobce. Jedinou výjimkou je zvláštní žalobní legitimace k ochraně veřejného zájmu dle § 66 soudního řádu správního.*“ Dle odpůrce nejsou dány důvody pro zrušení napadeného opatření obecné povahy jako celku. Soud by tak měl rozhodovat pouze o tom, zda je návrh důvodný alespoň v části opatření obecné povahy, která se přímo dotýká vlastnického práva navrhovatele k jeho pozemku a jeho právních zájmů, neboť pouze to je nezbytné k případné ochraně jeho veřejného subjektivního práva (údajně) zasaženého napadeným opatřením obecné povahy. V té souvislosti odpůrce odkázal na § 101d odst. 4 s.ř.s. s tím, že by zrušení napadeného opatření obecné povahy jako celku vyvolalo zásah do ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami o lidských právech garantovaných práv ostatních subjektů na tomto řízení nezúčastněných (obyvatel obce Losiná). Dle odpůrce by měl soud k tomuto „žalobnímu“ návrhu na zrušení napadeného opatření obecné povahy jako celku přistoupit ve smyslu § 101d odst. 2 s.ř.s. a návrh v této části jako nedůvodný zamítnout.

C.

19. K tvrzení navrhovatele, že jím navrhované „změně“ územního plánu mělo být vyhověno a „změna“ měla být do územního plánu zakomponována, když k této změně jsou splněny veškeré zákonné podmínky, odpůrce uvedl, že z návrhu není zřejmé, jaké zákonné podmínky má navrhovatel na mysli a jak měly být (jsou) splněny, když stavební zákon v § 18 odst. 4 poslední věta vymezuje spíše restriktivní podmínky pro vymezení nových návrhových ploch (zastavitelných ploch) v území řešeném územním plánem a stanovuje: „*Zastavitelné plochy se vymezí s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území.*“ Stavební zákon ve veřejném zájmu chrání nezastavěné území (krajinu) před jeho neodůvodněnou přeměnou na území zastavěné. Za tímto účelem vytváří předpoklady pro soustředování nové výstavby zejména do zastavěných území (pozn. pozemek navrhovatele se nachází mimo vymezené zastavěné území) a jeho hospodárné využívání a stanoví mantinely pro vymezení nových zastavitelných ploch. Další zastavitelné plochy lze změnou územního plánu vymezit pouze na základě prokázání nemožnosti využít již vymezené zastavitelné plochy a potřeby nových vymezení zastavitelných ploch (§ 55 odst. 4 stavebního zákona); potřeba vymezení zastavitelných

ploch musí být vyhodnocena v odůvodnění územního plánu, Takto tomu je v části g) na straně 8-9 odůvodnění napadeného opatření obecné povahy a je zřejmé, že zásadou, kterou se odpůrce při vymezení zastavitelných ploch v napadeném opatření obecné povahy řídil bylo: „*Drobnější návrhové plochy smíšené obytné ve své podstatě pouze dotvarovávají okraje stávajícího zastavěného území obce. Většina návrhových ploch byla jako návrhová plocha či plocha územní rezervy vymezena již v předešlém platném územním plánu.*”

20. Právě z výkresů Hlavního členění a Základního členění je zřejmé, že předmětný pozemek navrhovatele navazuje a je i dopravně napojen přes stávající (stabilizovanou) plochu rekreace vymezenou v zastavěném území obce, ve které má odpůrce zájem zachovat sportovní a rekreační charakter areálu na tomto jižním okraji obce. Předmětný pozemek navrhovatele je tak umístěn mimo vymezené zastavěné území obce; nenavazuje na plochy smíšené obytné, a to na plochy stabilizované a dokonce ani na plochy návrhové; v případě jeho zahrnutí do zastavitelných ploch smíšených obytných by nebyly splněny cíle územního plánování (§ 18 odst. 1 stavebního zákona), zejména plynulý a udržitelný rozvoj území obce (logicky) směrem od stabilizovaných ploch smíšených obytných, kdyby se vymezením zastavitelné plochy stala z pozemku jakási enkláva smíšené obytné plochy ohraničená stávajícími plochami zemědělskými, lesními a relaxačními a tato by byla sociálně a funkčně oddělena od jiných plochy stejného funkčního využití; celý je umístěn v chráněném území blízkosti lesa - 50 m od hranice lesa (srov. § 14 odst. 2 lesního zákona); předmětný pozemek byl a je zahradou a je takto využíván; potřeba vymezení dalších zastavitelných ploch a rozvoje území nebyla při přijetí napadeného opatření obecné povahy zjištěna. V odůvodnění rozhodnutí o námitce navrhovatele jsou tyto důvody nevymezení předmětného pozemku jako zastavitelné plochy uvedeny (námitka č. XXIX na str. 49). Odpůrce tedy nepostupoval nahodile, překvapivě či diskriminačně, když při přijetí napadeného opatření obecné povahy „přejal“ funkční využití pozemku navrhovatele, které odpovídá skutečnosti v jeho využívání i funkčnímu využití uvedenému v předchozím územním plánu. Snaha navrhovatele domoci se změny územního plánu, nyní cestou podání návrhu na jeho zrušení, je dle odpůrce nepřijatelným vynucováním si zhodnocení pozemku navrhovatele (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29.4.2008, čj. 4 Ao 2/2008-42, ze dne 31.8.2011, čj. 1 Ao 4/2011-42 a ze dne 13.5.2014, sp.zn. 6 Aos 3/2013).

21. Skutečnost, že odpůrce napadeným opatřením obecné povahy nezměnil reálný stav v užívání pozemku ani jeho účelové určení, čímž se bez dalšího nepodvolil představám navrhovatele ohledně výstavby na jeho pozemku, nemůže být kvalifikována jako nezákonnost, neboť je projevem práva odpůrce na samosprávu. Konečná podoba opatření obecné povahy je utvářena v zákonem stanovaném procesu územního plánování (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.4.2008, čj. 4 Ao 2/2008-42, ze kterého odpůrce citoval).

D.

22. Odpůrce nesouhlasil s námitkou nepřezkoumatelnosti odůvodnění opatření obecné povahy v části týkající se námítky navrhovatele. Uvedl, že nedošlo napadeným opatřením obecné povahy ke změně původní zastavitelné plochy na plochu v nezastavěném území, ale „pouze“ nedošlo ke zřízení nové (další) zastavitelné plochy na základě podané námítky

navrhovatele. Důvody pro nevymezení dalších zastavitelných ploch jsou v řešeném území obce Losiná dostatečně odůvodněny textovou (i grafickou) částí napadeného opatření obecné povahy a veřejný zájem na udržitelném rozvoji území je dán již samotným cílem územního plánování. V procesu pořizování napadeného opatření obecné povahy („nového“ územního plánu) zároveň nevyšla najevo potřeba vymezení dalších zastavitelných ploch, zejména těch, které jsou vzdáleny od stávající stabilizované plochy smíšené obytné, jak je tomu v případě pozemku navrhovatele. Rozhodnutí o námitce navrhovatele obsahuje náležitosti podle § 68 odst. 3 správního řádu a dostatečně srozumitelné a přezkoumatelné odůvodnění, proč nelze vyhovět návrhu na vymezení nových zastavitelných ploch v procesu územního plánování. V odůvodnění námítky není pouhý odkaz na stanovisko dotčeného orgánu, ale je zde uvedeno obdobné odůvodnění, které použil Magistrát města Plzně, odbor životního prostředí. Toto odůvodnění převzal odpůrce za své, když je zřejmé, že se s jeho obsahem ztotožňuje a výrok rozhodnutí tak vydal právě za takových skutkových i právních okolností. Navíc je rozhodnutí o námitkách nedílnou součástí napadeného opatření obecné povahy a v jeho kontextu by mělo být vykládáno. V odůvodnění napadeného opatření obecné povahy byly popsány důvody a předpoklady pro vymezení nových zastavitelných ploch a stanoven požadavek vyplývající ze Zásad územního rozvoje Plzeňského kraje, kdyby obce měly svými územními plány bránit vytváření funkčně a sociálně oddělených satelitních sídel. Výstupy (napadané opatření obecné povahy) tak představují konkrétní podobu veřejného zájmu na prostorovém a funkčním využití území obce, na podobě její infrastruktury, na jejím dalším rozvoji atd. a jsou výsledkem konsenzu, na němž se usnesli jednotliví zastupitelé reprezentující různé skupinové i individuální zájmy obyvatel obce. Nelze jistě rozumně předpokládat, že tento konsenzus představuje řešení, s nímž jsou srozuměny všechny osoby, kterých se dotýká.

23. V souvislosti s námitkou nepřezkoumatelnosti pak odpůrce poukázal na některé důležité části napadeného opatření obecné povahy, které byly pro vypořádání se s námitkou navrhovatele relevantní. Podrobně pak citoval obsah výrokové části napadeného opatření obecné povahy, konkrétně bod b) 2. Koncepce rozvoje řešeného území; bod c) 3. Vymezení zastavitelných ploch. Citoval rovněž z odůvodnění, a to z částí c) Vyhodnocení souladu územního plánování s politikou územního rozvoje a územně plánovací dokumentací vydanou krajem; g) Vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch; h) Vyhodnocení splnění požadavků zadání; i) 2. Zdůvodnění přijatého řešení.

24. V souvislosti s námitkou nepřezkoumatelnosti odpůrce poukázal na to, co bylo smyslem a účelem podané námítky a co je hlavním cílem návrhu. Dle odpůrce navrhovatel zcela a záměrně přehlíží veškeré důvody pro nevymezení další zastavitelné plochy na jeho pozemku, které jsou pregnantně uváděné a prostupují výrokovou částí i odůvodněním napadeného opatření obecné povahy (viz výše uvedené citace) tak, aby mohl následně proti němu podávat námítky, kterými si pouze vytváří další prostor pro vynucování jím zamýšleného způsobu zhodnocení předmětu jeho vlastnictví přímo proti odpůrci. Ačkoliv navrhovateli vadí „pouze“ nevymezení jeho pozemku jako nové zastavitelné plochy, kterou chtěl učinit předmětem soudního přezkumu, avšak tento přezkum je značně omezený, pokouší se navrhovatel svého jediného cíle (resp. prokázání zásahu do jeho vlastnického práva) dosáhnout přes jiný argument, a to právě tvrzením o nedostatečném odůvodnění rozhodnutí o jeho námitkách. Odpůrce však na námítky navrhovatele a jiných vlastníků pozemků

reagoval i v samotném návrhu územního plánu, když pro celé řešené území vymezil veřejný zájem a cíl územního plánování, který chce odpůrce aplikovat a dodržovat prostřednictvím napadeného opatření obecné povahy u všech dotčených pozemků.

25. Dle odpůrce by bylo až nepřiměřeným formalismem, kdyby soudy v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy požadovaly, aby v každém rozhodnutí o námitkách vlastníka opětovně opisovaly všechny části opatření obecné povahy, které obsahují důvody neprovedení v námitce požadované změny (vymezení nové zastavitelné plochy). Zvláště pak za situace, kdy není bez splnění zákonných podmínek uvedených v § 18 odst. 4 poslední věta stavebního zákona dán zákonný nárok na vymezení konkrétního pozemku jako nové zastavitelné plochy. Rozhodnutí o námitkách je součástí územního plánu obce a v tomto kontextu by mělo být vykládáno.

IV. Replika navrhovatele

26. Navrhovatel zopakoval obdobně jako výše v odst. 9, že žádal příslušný správní orgán obce o změnu územního plánu obce za účelem výstavby rodinného domu na předmětném pozemku a jeho žádost byla zařazena do zpracování územního plánu. Odpůrce však postupoval při realizaci územního plánu diametrálně odlišně, než bylo navrhovateli avizováno. Dle navrhovatele je tvrzení odpůrce o tom, že převzal funkční využití předmětného pozemku z původního územního plánu, zcela účelové pro toto řízení. Zopakoval rovněž svoji argumentaci ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o jeho námitce.

27. Uvedl rovněž, že si je vědom, že požaduje zrušení celého napadeného opatření obecné povahy, avšak návrhem nehájí veřejný zájem a v daném řízení nevystupuje jako zástupce adresátů správního aktu, kteří jsou jím právně regulováni. Měl však za to, že územní plán, jakožto opatření obecní povahy, je účelově i funkčně koncipováno jako celek, který je nutno v souladu s platnou právní úpravou též jako celek napadnout. I v případě, že požaduje zrušení celého opatření obecní povahy, soud může na základě individuálního posouzení konkrétních okolností případu dle rozsahu zjištěných nezákonností zrušit pouze jeho část, která představuje nezákonný zásah do práv žalobce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.10.2009, čj. 6 Ao 1/2009 – 98).

V. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

28. Osoba zúčastněná na řízení ad 2) podporovala navrhovatele. Uvedla, že stejně jako navrhovatel čelí svévolnému jednání orgánu obce Losiná, které se promítlo do schváleného Územního plánu obce Losiná. Zastupitelstvo obce se rovněž v jejím případě nezákonně vypořádalo s její námitkou č. XXI. Osoba zúčastněná na řízení vlastní pozemky PK 157 (ZE) a PK 163 (ZE) a její námitky se týkaly dopravního napojení na nich zastavitelné plochy Z04 a povinnosti na vlastní náklad realizovat protihluková opatření.

29. Osoby zúčastněné na řízení ad 2) – 7) rovněž podporovaly navrhovatele. Uvedly, že jsou vlastníky pozemků ve vyjádření označených a podaly rovněž návrh na zrušení napadeného opatření obecné povahy (u zdejšího soudu veden pod sp.zn. 59 A 4/2015 – poznámka soudu), proto i v tomto řízení uplatňují práva osob zúčastněných na řízení.

VI. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

30. Při přezkoumání opatření obecné povahy vycházel soud podle § 101b odst. 3 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy a při rozhodování. Při rozhodování byl podle § 101d odst. 1 s.ř.s. vázán rozsahem a důvody návrhu.

Právní hodnocení

A.

31. Podle § 101a odst. 1 věta první s.ř.s. je návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.

32. Předpokladem úspěchu v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je prokázání, že byl navrhovatel opatřením obecné povahy zkrácen na svých právech. V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je tak poskytována ochrana výhradně právům navrhovatele. Soud proto nemohl přezkoumávat zákonnost opatření obecné povahy z pohledu práv jiných osob, konkrétně osob zúčastněných na řízení.

33. Obdobně se k této otázce vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku citovaném odpůrcem ze dne 7.6.2006, čj. 3 As 7/2005-77, kde je uvedeno: „*Ve správním soudnictví není připuštěna tzv. actio popularis, tedy žaloba k ochraně veřejných práv jiného subjektu odlišného od žalobce. Jedinou výjimkou je zvláštní žalobní legitimace k ochraně veřejného zájmu dle § 66 soudního řádu správního.*“

B.

34. Petitem návrhu je navrhováno zrušit „*Opatření obecné povahy – územní plán města Losiná, který nabyl účinnosti dne 11.10.2014*“. V návrhu však navrhovatel zcela konkrétně namítá, obdobně jako v námitce č. XXIX podané k návrhu územního plánu, že nebylo vyhověno jeho návrhu na zařazení pozemku p.č. 603/2 ve vlastnictví navrhovatele do rozvojových ploch pro individuální bytovou zástavbu. Navrhovatel pak v návrhu tvrdil, že tím byl zkrácen na svých právech napadeným opatřením obecné povahy.

35. Jak již bylo uvedeno, byl soud při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy jako celku vázán podle § 101d odst. 1 s.ř.s. rozsahem a důvody návrhu. Soud proto posuzoval důvodnost návrhu a s tím související námitku nezákonnosti napadeného opatření obecné povahy jen v rozsahu navrhovatelem tvrzených důvodů o zásahu do jeho

subjektivních veřejných práv. Pokud by soud shledal návrh důvodným, zrušil by tu část opatření obecné povahy, kterou by byl navrhovatel zkrácen na svých právech.

36. Obdobně postupoval zdejší soud v případě odpůrcem citovaných rozhodnutí sp.zn. 59 A 1/2012 a sp.zn. 59 A 4/2012. Uvedený závěr je opřen rovněž o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.10.2007, čj. 2 Ao 2/2007-73, podle něhož: *„Nejvyšší správní soud se při hodnocení zákonnosti změny územního plánu řídí zásadami proporcionality a zdrženlivosti a podle okolností konkrétní věci může zrušit i jen její část, pokud charakter napadaného aktu takovéto rozdělení umožňuje.“*

C.

37. Podle § 18 odst. 1 až 4 stavebního zákona je cílem územního plánování vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích. Územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Za tím účelem sleduje společenský a hospodářský potenciál rozvoje. Orgány územního plánování postupem podle tohoto zákona koordinují veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních právních předpisů. Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území.

38. Podle § 43 odst. 1 věta první stavebního zákona územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen "urbanistická koncepce"), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území (dále jen "plocha přestavby"), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. Územní plán v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje (§ 43 odst. 3 věta první stavebního zákona).

39. Z citovaných ustanovení stavebního zákona nelze dovodit, že by v daném území existovalo pouze jedno jediné možné správné řešení území, které by bylo eventuálně vynutitelné soudně. Stavební zákon používá velké množství obecných pojmů, tudíž již z tohoto důvodu je možné dovodit, že bude existovat nespočet řešení území, která budou mnohdy odlišná, a přesto budou odpovídat zákonem stanoveným kritériím.

40. Podle § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona zastupitelstvo obce vydává v samostatné působnosti územní plán. Stát může zasahovat do činnosti územních samosprávných celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem stanoveným zákonem (čl. 101 odst. 4 Ústavy).

41. Z uvedených ustanovení vyplývá, že je pouze a jen na zastupitelstvu obce, aby z nespočtu řešení území, která odpovídají zákonem stanoveným kritériím, vybralo to, která mu bude nejlépe vyhovovat. Do tohoto výběru, není ani soud, jakožto jeden ze státních orgánů, oprávněn jakkoli zasahovat. Soud není oprávněn vybrat jiné řešení území. Soud pouze ověří, na základě návrhu na zrušení opatření obecné povahy toliko z pohledu námitek a možného zkrácení práv navrhovatele, zda zastupitelstvem obce zvolené řešení území odpovídá zákonem stanoveným kritériím.

42. V tomto směru nezákonnost územního plánu, resp. jeho příslušné části, nemohl způsobit toliko fakt, že bylo zvoleno jiné řešení, než navrhovatelem navrhované, tzn. že nebylo změněno funkční využití pozemku ve vlastnictví navrhovatele p.č. 603/2 a nebyl označen jako pozemek pro bydlení smíšené obecné. Nebylo přijato řešení v podobě návrhu navrhovatele na změnu využití předmětného pozemku jako rozvojová plocha pro individuální bytovou zástavbu.

43. Stejně tak není soud oprávněn přezkoumávat důvody, které zastupitelstvo obce vedly k výběru toho kterého územního řešení, které odpovídá zákonem stanoveným kritériím. K obdobným závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud, který například v rozsudku ze dne 28.3.2008, č.j. 2 Ao 1/2008-51 uvedl, že *„pořizování územně plánovací dokumentace je výrazem veřejného zájmu na naplnění cílů definovaných v § 18 nového stavebního zákona. Z tohoto důvodu je také rozhodování v tomto procesu (rozhodnutí o porřízení územního plánu, zadání územního plánu, schválení pokynů k zapracování do návrhu územního plánu, i vydání územního plánu či zamítnutí návrhu na jeho vydání) svěřeno zastupitelstvu příslušné obce; jde o výkon její samostatné působnosti (srov. § 6 odst. 5 nového stavebního zákona). Tyto výstupy (tedy i schválený návrh územního plánu) tak představují konkrétní podobu veřejného zájmu na prostorovém a funkčním využití území obce, na podobě její infrastruktury, na jejím dalším rozvoji, atd. Jsou výsledkem konsensu, na němž se usnesli jednotliví zastupitelé reprezentující různé skupinové i individuální zájmy obyvatel obce. Nelze jistě rozumně předpokládat, že tento konsensus představuje optimální (maximálně racionální) řešení, s nímž jsou srozuměny všechny osoby, kterých se dotýká. V praxi může jít i o rozhodnutí, která jsou výsledkem pouhé snahy jednotlivých zastupitelů o maximalizaci jejich vlastních (politických) funkcí (viz teorie veřejné volby) a dokonce i o rozhodnutí nesprávná, iracionální. Z tohoto důvodu je celý proces pořizování územně plánovací dokumentace podroben právní reglementaci, a to zejména stavebním zákonem a jeho prováděcími předpisy. V těchto mantinelech se popsání rozhodování odehrává a úkolem soudu je tak pouze sledovat, zda se obec v rámci tohoto procesu pohybovala v jejich mezích. Soudu tedy nepřísluší určovat, jakým konkrétním způsobem má být určité území využito, zda je toto využití optimální, atd. Zcela pregnantně je úloha soudu při přezkumu územně plánovací dokumentace vyjádřena v rozsudku Nejvyššího správního soudu publikovaném pod č. 1462/2008 Sb. NSS, kde je uvedeno, že „soud brání jednotlivce (a tím zprostředkovaně celé politické společnosti) před*

excesy v územním plánování a nedodržení zákonných mantinelů, avšak není jeho úkolem sám územní plány dotvářet“.

44. Předmětem zájmu územního plánování je „*udržitelný rozvoj území*“. Vodítko k výkladu tohoto pojmu nabízí ustanovení § 6 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, podle kterého trvale udržitelný rozvoj společnosti je takový rozvoj, který současným i budoucím generacím zachovává možnost uspokojovat jejich základní životní potřeby a přitom nesnižuje rozmanitost přírody a zachovává přirozené funkce ekosystémů.

45. Pokud by měl být pojem „*udržitelného rozvoje území*“ vykládán tak, že je nezbytné vždy nově vymezovat další a další zastavitelné plochy, pokud o výstavbu bude ze strany individuálních osob zájem, dříve nebo později by v těchto „*zájmových*“ lokalitách došlo k úplnému zastavění území. Hovořit pak v takovém území o nesnížení rozmanitosti přírody a zachování přirozené funkce ekosystémů by byl ve své podstatě protimluv.

46. „*Rozvoj obce*“ není nutně spojen s rozšiřováním zastavitelných ploch dle požadavků vlastníků konkrétních pozemků. V daném případě k rozvoji obce jistě přispívá, že je „*v krajinném zázemí obce (ve kterém se nachází i pozemek č. 603/2 ve vlastnictví navrhovatele) vložena plocha rekreace (sportovní areál, který plní funkci rekreační a relaxační), že charakter lokality naplňuje funkci ochrany krajiny (ochranná zeleň, ukončená hranice zástavby v krajině, přirozený biotop charakteristický pro starší porost sadů, mikroklíma, krajinná funkce, přirozená clona sportovního areálu)*“, jak je uvedeno ve stanovisku Magistrátu města Plzně, odboru životního prostředí.

47. Ač stavební zákon jako jeden z cílů územního plánování označuje „*vytváření předpokladů pro výstavbu*“ současně výslovně klade důraz na „*hospodárné využívání zastavěného území, zajištění ochrany nezastavěného území a nezastavitelných pozemků*“. Pokud jde o zastavitelné plochy, tak uvádí, že tyto se vymezují „*s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území*“.

48. Zastupitelstvo obce dospělo k závěru, že „*Uvažovaný pozemek nesouvisí s plochou stejného funkčního využití (bydlení smíšené obytné). Nachází se v krajinném zázemí obce, do kterého je vložena plocha rekreace (sportovní areál, který plní funkci rekreační a relaxační). Návrh izolované plochy pro bydlení je tedy nelogický. Principiálně je nevhodné navrhovat samostatné plochy takto malé velikosti. Charakter lokality naplňuje funkci ochrany krajiny (ochranná zeleň, ukončená hranice zástavby v krajině, přirozený biotop charakteristický pro starší porost sadů, mikroklíma, krajinná funkce, přirozená clona sportovního areálu). Rozvojové plochy pro bydlení jsou v Územním plánu obce Losiná dostatečné.*“ Není rozhodné, že byl tento závěr ovlivněn stanoviskem Magistrátu města Plzně, odboru životního prostředí. Zastupitelstvo obce zvolilo ohledně pozemku navrhovatele řešení zachovávající současný stav. Nelze jej proto pouze z důvodu volby této koncepce prostřednictvím soudu nutit, aby přijalo jinou koncepci řešení území, neboť i koncepce zachovávající současný stav pozemku ve vlastnictví žalobce je koncepcí možnou.

49. Koncepce řešení území, ve kterém se nachází pozemek p.č. 603/2 ve vlastnictví navrhovatele, v podobě zachování současného stavu byla vyjádřena v napadeném opatření

obecné povahy v části e. 6) Rekreace, kde je uvedeno: „V řešeném území se nachází stávající plocha pro veřejnou rekreaci na jižním okraji zastavěného území obce, kde se nachází koupaliště, hlavní a tréninkové fotbalové hřiště a hřiště na pozemní hokej včetně zázemí. ... Rekreční využití obyvatel obce zajišťují vedle soukromých zahrad a areálu koupaliště především plochy krajinné zeleně a lesní porosty obklopující obec.“

50. Situace v území je zachycena na následující katastrální mapě + ortofoto:

51. Důvodnou v té souvislosti není ani námitka navrhovatele týkající se vstřícného postupu zastupitelstva obce Losiná při zpracovávání návrhu nového územního plánu. Dle navrhovatele zastupitelstvo obce Losiná rozhodlo podle § 46 odst. 3 stavebního zákona, podle něhož splňuje-li návrh všechny stanovené náležitosti, pořizovatel jej posoudí a se svým stanoviskem bezodkladně předloží k rozhodnutí zastupitelstvu obce příslušné k vydání územního plánu. O výsledku jednání zastupitelstva informuje obec bezodkladně navrhovatele a úřad územního plánování. Zastupitelstvo obce Losiná zařadilo návrh navrhovatele na změnu využití pozemku č. 603/2 a jeho zařazení do rozvojových ploch pro individuální bytovou zástavbu do návrhu územního plánu. V následně pořizovatelem zpracovaném návrhu rozhodnutí o námitkách podaných k návrhu územního plánu obce Losiná, bylo navrhováno námitce navrhovatele označené číslem XXIX vyhovět s odůvodněním: „*Uvažovaný pozemek č. 603/2 nesouvisí sice přímo s plochou stejného funkčního využití (bydlení smíšené obytné), avšak těsně souvisí se zastavěným územím (plocha rekreace) a to v místě kde již stojí objemná budova klubovny sportovního klubu. Z urbanistického hlediska tedy objekt rodinného domu (přízemí s obytným podkrovím) ve své hmotě přímo navazuje na objemnější hmotu klubovny. Svoji drobnější hmotou a tvarováním bude vytvářet hmotový přechod mezi objemnější budovou klubovny a volnou krajinou. Rodinný dům by bylo možno umístit ve vzdálenosti 30 m od hranice lesního pozemku. K předmětnému pozemku vede stávající účelová komunikace a k okraji pozemku vedou též inženýrské sítě. Při pohledu z volné krajiny nebude výrazněji ovlivněn krajinný ráz, jelikož objekt bude obklopen stávajícími ovocnými stromy.*“ Protože však k opětovné výzvě pořizovatele (§ 53 stavebního zákona) Magistrát města Plzně, odbor životního prostředí, zaujal opakovaně negativní stanovisko a výslovně zopakoval svůj negativní závěr (viz rozhodnutí o námitce č. XXIX), zastupitelstvo přijalo závěr o této námitce navrhovatele v duchu závěrů tohoto dotčeného správního orgánu, jak je popsán výše v odst. 48 a tento svůj závěr odůvodnilo, jak bude dále uvedeno. Magistrát města Plzně, odbor životního prostředí, je dotčeným orgánem státní správy na úseku životního prostředí, který byl ve smyslu § 53 stavebního zákona oprávněn vyjádřit se k návrhu územního plánu i k navrhovaným změnám tohoto návrhu, a to v souladu se zvláštními právními předpisy, zejména, jak již bylo uvedeno, v souladu se zákonem č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, pokud jde o udržitelný rozvoj.

52. Soud proto dospěl k závěru, že podoba zastupitelstvem obce Losiná schváleného územního plánu je možným řešením území obce Losiná.

D.

53. Dále se soud zabýval námitkou zásahu Územního plánu obce Losiná do práv navrhovatele.

54. V rozsudku ze dne 28.3.2008, čj. 2 Ao 1/2008-51, Nejvyšší správní soud uvedl, že „z žádné zákonné normy či normy práva ústavního nelze dovodit existenci subjektivního práva vlastníka nemovitosti, aby v rámci územně plánovací dokumentace byla tato nemovitost zahrnuta do určitého konkrétního způsobu využití. Nejvyšší správní soud si je pochopitelně vědom skutečnosti, že právo vlastnit majetek je právem ústavně zaručeným (viz čl. 11 Listiny), přičemž z podstaty tohoto práva (vyjádřeného tzv. „vlastnickou triádou“ - právo předmět vlastnictví držet, užívat, požívat jeho plody a užitky a nakládat s ním - § 123 občanského

zákoníku) v sobě nepochybně implicitně zahrnuje i právo vlastníka předmět vlastnictví zhodnocovat. Tento atribut vlastnického práva však nelze vykládat tak, že by se vlastník takového zhodnocení mohl domáhat na jiných osobách, včetně veřejné moci. Jestliže tedy v projednávané věci navrhovatel jako vlastník parcely p. č. 3963/1 zcela logicky poukazuje na skutečnost, že v případě, kdy by tato parcela byla zahrnuta jako zastavěné území, došlo by tím k jejímu zhodnocení, neznamená to, že by se takového zhodnocení mohl jakkoli domáhat“.

55. V rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 21.7.2009, čj. 1 Ao 1/2009- 120, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že *„územní plán reguluje možné způsoby využití určitého území. V tomto smyslu představuje významný, byť ve své podstatě spíše nepřímý zásah do vlastnického práva těch, jejichž nemovitosti tomuto nástroji právní regulace podléhají, neboť dotčení vlastníci mohou své vlastnické právo vykonávat pouze v mezích přípustných podle územního plánu. Znamená to především, že jsou omezeni v tom, co se svým pozemkem či stavbou do budoucna mohou činit, na přípustné varianty využití jejich nemovitostí, jež vyplývají z územního plánu“.*

56. Soud se se závěry, ke kterým Nejvyšší správní soud dospěl, zcela ztotožňuje.

57. V nyní souzené věci tak nejsou důvodná tvrzení navrhovatele o tom, že měl být jeho požadavek zapracován do územního plánu protože, jak uváděl v návrhu: *„1. Již předchozí i současné zastupitelstvo obce Losiná mě písemně informovalo, že moji žádost schválilo a zařazuje ji do projednávání návrhu územního plánu. 2. Na hranici mého pozemku 603/2 vedou potřebné inženýrské sítě a není nutné budovat nové trasy, ale jen krátké přípojky. 3. Na sousedním pozemku cca 4 m od hranice mého pozemku stojí poměrně velký objekt, který svým umístěním a rozlohou již úplně nezapadá do okolní krajiny. 4. Výstavba zamýšleného rodinného domu nebude mít dopad na stávající krajinnou zeleň, jelikož stavbu umístím do současného třešňového sadu. Stavba rodinného domu bude mít zastavěnou plochu do 150 m², přízemí a podkroví, čímž budou splněny podmínky kladené v návrhu územního plánu. 5. Dům bude postaven ve vzdálenosti 40 m od okraje lesa, čímž bude dodržena podmínka 30 m nezastavitelného pásma (okraj lesa cca 5 m je ještě mým vlastnictvím). 6. Pokud došlo ke schválení do územního plánu spodní části pozemku 603/1, pak postrádám logiku, proč nebyla schválena i horní část pozemkového pásu 603/2.“*

58. Je tomu tak jednak proto, že neexistuje veřejné subjektivní právo vlastníka na zařazení jeho pozemku do zastavitelného území, jednak proto, že navrhovatel nebyl ve stávajícím možném využití svého pozemku územním plánem jakkoli omezen, neboť územní plán na možném využití pozemku navrhovatele nic nezměnil. Pozemek ve vlastnictví navrhovatele p.č. 603/2 je označen k využití jako zahrada, tedy bez možnosti realizovat na něm zamýšlenou stavbu rodinného domu. Skutečnost, že došlo ke zpracování nového územního plánu pro obec Losiná, neznamená, že muselo být navrhovateli vyhověno a na jeho straně proto mělo se změnou územního plánu být *„právo stavět“*. Územní plán jej proto na tomto neexistujícím právu nemohl zkrátit.

E.

59. Soud dospěl k závěru, že napadené opatření obecné povahy není v části odůvodnění rozhodnutí o navrhovatelově námitce č. XXIX nepřezkoumatelné.

60. V napadeném opatření obecné povahy je námitka navrhovatele č. XXIX vypořádána na straně 49 – 50. Je zde uveden její obsah (viz výše odst. 57) s tím, že „*Námitce týkající se požadavku umožnění výstavby rodinného domu na pozemku č.p. 603/2 v k.ú. Losiná pořizovatel navrhuje nevyhovět.*“ V odůvodnění je uvedeno, že se návrh pořizovatele nevyhovět navrhovateli opírá o nesouhlasné stanovisko Magistrátu města Plzně, odboru životního prostředí, zaslaného k „*Návrhu rozhodnutí o námitkách podaných k návrhu ÚP Losiná*“. Obsah vyjádření je v odůvodnění citován a je uvedeno: „*Nesouhlasíme s návrhem rozhodnutí o námitkách v bode XXIX (Námitka podaná JUDr. J. W., CSc. týkající se pozemku p.č. 603/2 v k.ú. Losiná). V tomto bodě trváme na předchozích nesouhlasných vyjádřeních. Uvažovaný pozemek nesouvisí s plochou stejného funkčního využití (bydlení smíšené obytné). Nachází se v krajinném zázemí obce, do kterého je vložena plocha rekreace (sportovní areál, který plní funkci rekreační a relaxační). Návrh izolované plochy pro bydlení je tedy nelogický. Principiálně je nevhodné navrhovat samostatné plochy takto malé velikosti. Charakter lokality naplňuje funkci ochrany krajiny (ochranná zeleň, ukončená hranice zástavby v krajině, přirozený biotop charakteristický pro starší porost sadů, mikroklima, krajinná funkce, přirozená clona sportovního areálu). Rozvojové plochy pro bydlení jsou v Územním plánu obce Losiná dostatečné.*“

61. V této souvislosti soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.11.2010, čj. 1 Ao 5/2010-169, publikovaný pod č. 2266/2011 Sb.NSS, kde je uvedeno: „*Na odůvodnění rozhodnutí o námitkách je třeba klást stejné požadavky jako v případě typických správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004). Musí z něho být seznatelné, z jakého důvodu považuje obec námitky uplatněné oprávněnou osobou (§ 52 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006) za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené.*“ (viz rozsudek ze dne 24.11.2010, čj. 1 Ao 5/2010-169, publikovaný pod č. 2266/2011 Sb. NSS).

62. Podle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Přes tyto přísné požadavky na odůvodnění rozhodnutí o námitkách soud nepřistoupil ke zrušení opatření obecné povahy z důvodu nepřezkoumatelnosti, ač je odůvodnění rozhodnutí o námitkách velice strohé. Soud tak učinil proto, že z části odůvodnění napadeného opatření obecné povahy, odůvodňující nevyhovění námitce navrhovatele č. XXIX, je zřejmé, co bylo podkladem pro rozhodnutí o tom, že se námitce nevyhovuje, že jím bylo stanovisko Magistrátu města Plzně, odboru životního prostředí, k návrhu rozhodnutí o námitkách. Citováním obsahu stanoviska je zřejmé, jaký názor zaujal tento orgán životního prostředí oprávněný vyjadřovat se k návrhu územního plánu a jaké důvody jej k tomuto závěru vedly. Pokud v odůvodnění není výslovně uvedeno, že vzhledem k tomuto stanovisku orgánu životního prostředí nebylo námitce navrhovatele č. XXIX vyhověno, pak toto nelze hodnotit jako nepřezkoumatelnost uvedeného odůvodnění. Z jeho obsahu je zřejmé, jak o námitce bylo rozhodnuto, a co bylo podkladem pro toto rozhodnutí a jakými úvahami byl pořizovatel veden při rozhodování o nevyhovění návrhu. Soudu tak nebránilo nic v tom, aby přezkoumal, zda tyto důvody skýtají oporu

jednoznačnému závěru o tom, že namítanými řešeními jsou naplněny požadavky ustanovení § 18 stavebního zákona, resp. zásady vymezené v čl. 11 odst. 1, 2 a čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod.

Závěr

63. Soud neshledal návrh důvodným, proto jej v souladu s ustanovením § 101d odst. 2 věta druhá s.ř.s. zamítl.

VII. Náklady řízení

A.

64. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s.: „*Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.*“

65. Odpůrce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za návrh a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*dále jen advokátní tarif*). Zástupce odpůrce, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny advokáta zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu, tj. 21 %.

66. Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 3.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč. Odměna advokáta sestává ze 2 úkonů právní služby, a to za jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci) a jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (vyjádření k návrhu), tj. včetně paušální částky 6 800 Kč. DPH z této částky činí 1.428 Kč, tj. celkem 8 228 Kč.

67. Odpůrce zahrnul do nákladů řízení rovněž částku 39.239 Kč za úhradu faktury č. 352 0032 ze dne 22.4.2015 vystavené TISKÁRNOU BÍLÝ SLON s.r.o. za kopírování celého správního spisu - Územního plánu Losiná. Důvodnost vynaložení tohoto nákladu odpůrce zdůvodnil tím, že si soud vyžádal originál tohoto správního spisu a vzhledem k tomu, že jednání u soudu bude trvat cca 3 měsíce a s ohledem na složitost pravděpodobně i déle, má odpůrce i po tuto dobu zákonnou povinnost podle § 38 správního řádu umožnit účastníkům řízení a jejich zástupcům (adresátům správního aktu) do správního spisu na obecním úřadě kdykoliv nahlédnout a činit si z něj výpisy či žádat pořízení kopie. Protože měl odpůrce k dispozici pouze jeden výtisk napadeného opatření obecné povahy, resp. správního spisu o jeho přijetí, musel si vlastním nákladem opatřit stejnopis další, aby své zákonné povinnosti mohl dostát. Částku 39.239 Kč však soud nepovažuje za důvodně vynaložený náklad odpůrce. Aby mohl soud rozhodnout o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle

§ 101a a násl. s.ř.s., musí obdobně jako v případě žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 74 odst. 1 s.ř.s. uložit odpůrci, který opatření obecné povahy vydal, předložit správní spis, resp. návrhem napadený územní plán. Účastníci, jejich zástupci a osoby zúčastněné na soudním řízení mají podle § 45 s.ř.s. právo nahlížet do soudního spisu a jeho příloh (tedy i do správního spisu – předloženého územního plánu), s výjimkou protokolu o hlasování, a mají právo pořizovat si z něj výpisy a opisy nebo žádat, aby jim byl takový výpis nebo opis vydán. Proto nelze odpůrcem požadovanou částku zahrnout do důvodně vynaložených nákladů řízení.

68. Odměna advokáta tak činí 8.228 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění určil soud v souladu s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

B.

69. Podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že soud neuložil žádné z osob zúčastněných na řízení žádnou povinnost, nemohly jim vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s.ř.s. Soud neshledal ani důvodů zvláštního zřetele hodných, které by přiznání nákladů řízení osobám zúčastněným na řízení odůvodňovaly, proto rozhodl, že žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 12. června 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová